

معاون ضمایم: احسان رستگار

اسامی شهروندان ساکن در جزیره نوجوان به ترتیب تاریخ ورود به جزیره و صدور روادید شهروندی:

حسین شکیب‌زاده، زهراء قربانی، سید سپهر جمعبازاده، عطیه ضرابی، امیرحسین علی نیافر، فاطمه کریمی، محمد طائب، طهورا روستا، مهیار گل محمدی و مریم شاه پسندی.

با تشکر از گروه هنری جزیره: مدیر هنری: حمیدرضا حاتونی گرفتار است: احسان نوری نجفی، محمد طائب

صفحه آراء: محمد لوری آیکنار ویراستار: همایون بیات

تلفن گویا: ۰۲۳۰۵۴۴۴۴

JAMEJAM.NEWS

کد پستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳

info@jamejamdaily.ir

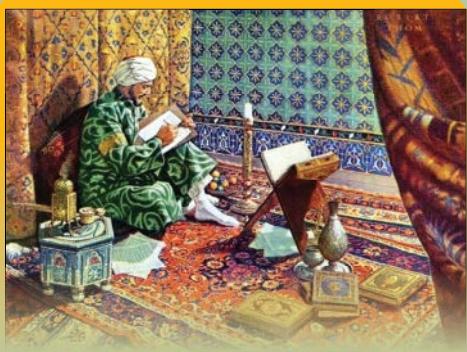
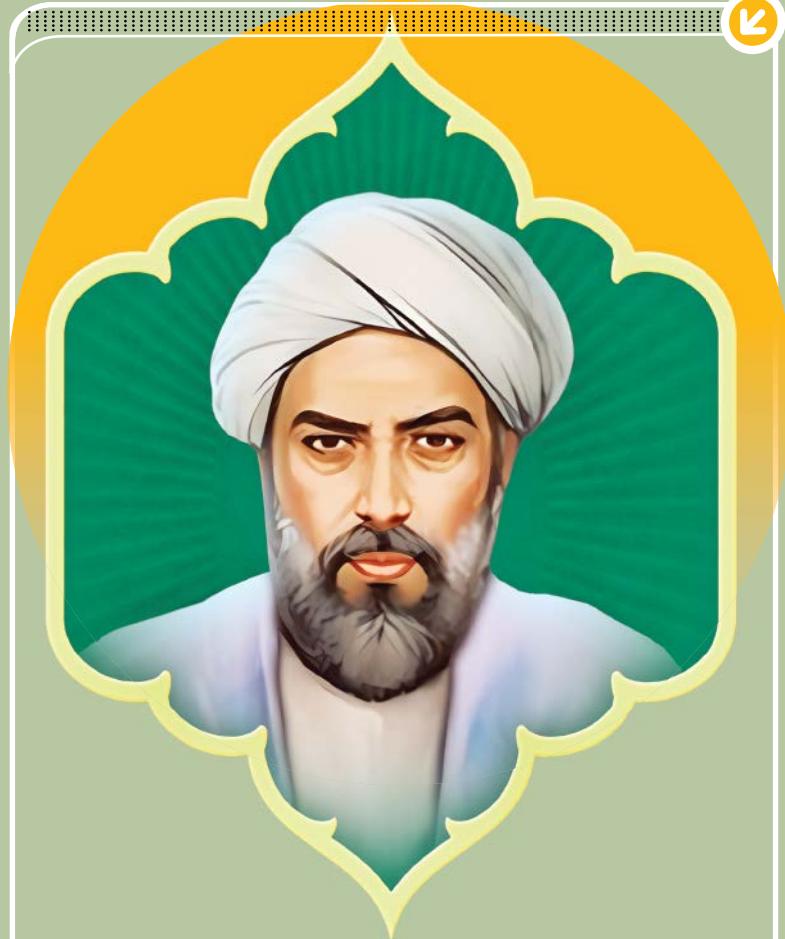
شناسنامه

تذکره

فیلسوف شرق

او متولد شیراز است اما در اصفهان، پایتخت صفویان آموخت دید و نزد میرداماد و بهاءالدین عاملی تحصیل کرد. پس از پایان تحصیلات رسمی به روستایی نزدیک قم بازنشسته آمد و ۱۰ سنه در آن مکان به زهد و تهذیب نفس برآمد. سپس به خواست شهريار ایران به عنوان استاد در مدرسه اوردي خان به شیراز بازگشت. دانشمند و حکیم بزرگ و درس خوانده‌ای بود. در حدیث و تفسیر و فلسفه و عرفان نوآور بود اما به علت آرای جدیدش، مصائب گوناگونی متحمل می‌شد. فشار قربانی و کسانی که از سر جهل تحمل شنیدن صدایش را نداشتند باعث شد چندین بار مجبور به ترک شهر آبا و اجاده‌ایش شود. بیش از ۵ عنوان کتاب نوشته که بیشتر آنها پس از ترک اعتکاف معنوی خود بود. بیشتر کتاب‌های او به زبان عربی است. آثار او را می‌توان در دسته‌های طبقه‌بندی کرد که عمدتاً به دین می‌پردازند، مانند تفاسیر او بر قرآن و اصول کافی کلینی و آنهایی که بیشتر به فلسفه و حکمت می‌پردازند. در دسته‌آخر، مهم‌ترین آنها «الحكمه الاسفار الاربعه» است. اثری با العاد عظیم و بیشتر فرهنگ‌ترین اثر در فلسفه اسلامی. ملاصدرا همچنین تعداد زیادی رساله کوتاه‌تر مانند «المشارر و الشواهد الربویه» نوشته است. در آثار مألفه، فلسفه مشائی مسلمین، به‌ویژه در فلسفه ابن سينا، نظریه اشرافی شهاب الدین سه‌پوری، عقاید عرفانی محی‌الدین بن عربی و برخی مضماین الهیات مسلمانان (کلام) یکی شد؛ پیشینه تسبیح و تعالیم ائمه شیعه. اما فلسفه ملاصدرا به جای التقاولی، ترکیبی است، زیرا او از میان این رشته‌های مختلف، دیدگاه فکری جدیدی ایجاد کرد که در آن عقل، وحی و بیان عرفانی در یک دیدگاه کلی و یکپارچه نسبت به مسائل هماهنگ شده است.

ملاصدرا تلاش متغیران
مسلمان از آغاز قرون وسطی
را برای هماهنگ کردن دین
و فلسفه به ثمر رساند. در
اندیشه او اصول وحی،
حکم عقل و حقایق عرفانی
که از طریق اشراف کشف
می‌شوند، همگی منابع
ممکن معرفت تلقی و با
هم آمیخته می‌شوند.

نوشته‌های او در واقع پل

معرفت گفتمانی و شهودی را با اکتشافات عقل، زمینه‌ای لازم برای معرفت معنوی قرار می‌دهند که بالاتر از عقل است بدون این که غیرعقلانی باشد. ملاصدرا همچنین بسیاری از اصول فلسفه مشاء و اشراق را مورد بازنگری قرارداد و فلسفه را براساس مجموعه‌ای از اصول، که بسیاری از آنها به این صورت اثبات نشده بود و در فلسفه وجود نداشت و برگرفته از تصوف است، تثبیت کرد. این اصول شامل وحدت، درجه‌بندی، و اصالت هستی است و به این معناست که هستی است و نه ماهیت. علاوه بر این، هستی در باطن به عنوان یک واقعیت واحد که دارای حالات و درجه‌بندی است، متحدم می‌شود. ملاصدرا براساس همین اصل است که «متافیزیک هستی» خود را بنار کرد. یکی دیگر از اصول فلسفه او وحدت عقل یا شعور و معموق بودن دانا است. بنابراین، دانش ارتباط تنگانگی با هستی دارد و بر وضعیت هستی شناختی دانا تأثیر می‌گذارد.

ملاصدرا شیوه‌ای پیاده به حج رفته بود. هفت‌مین بار در ۷۰ سالگی با شوق عجیبی قصد این سفر کرد. ملاصدرا در راه به خودش می‌اندیشید، به عمری که سر کرده بود، به فرصت‌هایی که از دست داده بود، به کارهایی که کرده بود، نوشتن بیش از ۵۰ کتاب و رساله، نقد و د اصول معبر و معروف فلسفی زمان و بنیان نهادن اصول جدید؛ پرورش تعداد زیادی شاگرد. ملاصدرا در آخرین سفر حج دچار بیماری شد و دارفانی را وداع گفت.

صدر المتألهین شیرازی، از جمله فیلسوفانی است که در جریان فکر فلسفی در جهان اسلام، سخن نو و تازه گفته و مسائل جدیدی مطرح کرده است. ملاصدرا با قرآن مجید و روایات مأنوس بود و از آنها برای حل مسائل فلسفی اش استمداد کرد. ازویزگی‌های ملاصدرا، ایمان راسخ وی به اصول و مبانی اعتقادی شیعه ۱۲ امامی است. وی در آثار خود در مواضع مختلف، اصول اعتقادات شیعه را تبیین کرده است.

آن دانشمند زیاددان، آن

همه چیزدان، آن همشهری سعدی
و حافظ، آن که نداشت محافظ، آن
شهریار دانش و فکر، آن اهل عرفان و
ذکر، آن عقل مند عقل‌گرا، آن باصفا،

آن مرد معقول، آن جامع منقول، آن مولف کتب قطور، آن مربی شاگردان فکر، آن پرآوازه در جهان
فلسفه، آن بی‌نسبت با سفسطه، آن که نمی‌کرد مغلطه، آن که نمی‌خورد کته، آن فرزند وزیر شیرازی،
آن که نمی‌کرد بازی، از آن دست مردم بود که اگر نبود جهان فکر و دانش چیزی کم داشت.

می‌گویند روزی ملاصدرا در کنار حوض پرآب مدرسه درس می‌داد. غفلتاً فکری به خاطرش رسید و رو به شاگردان کرد و گفت: «آیا کسی می‌تواند ثابت کند آنچه در این حوض است آب نیست؟» چند نفر از طلاب زیردست مدرسه با استفاده از فن جدل که در منطق ارسطو شکل خاصی از قیاس است و هدف عاجز کردن طرف مناظر با مخاطب است نه قانع کردن او، ثابت کردن که در آن حوض مطلقاً آب وجود ندارد و از مایعات خالی است.

ملاصدرا تبسمی رندانه مجدد را روی به طلاق کرد و گفت: «اکنون آیا کسی هست که بتواند ثابت کند در این حوض آب هست؟ یعنی مقصود این است که ثابت کند حوض خالی نیست و آنچه در آن دیده می‌شود آب است.

شاگردان از سوال مجدد استاد خود ملاصدرا در شگفت شده جواب دادند که با آن صغیر و کبری به این نتیجه رسیدیم که در حوض آب نیست، حال نمی‌توان خلاف قضیه را ثابت کرد و گفت که در این حوض آب هست.

فیلسوف شرق چون همه را ساخت دید سرش را بلند کرد و گفت: «ولی من با یک وسیله و عاملی قوی تراز دلایل شما ثابت می‌کنم که در این حوض آب وجود دارد.» آن‌گاه در مقابل چشمان حیرت زده طلاق، کف دو دست را به زیر آب حوض فروبرد و چند مشت آب برداشتند به سرو صورت آنها پاشید. همگی برای آن که خیس نشوند از کنار حوض دور شدند. فیلسوف عالی قدر ایران تبسمی بر لب آورد و گفت: «همین احساس شما در خیس شدن بالاتر از دلیل است.»

سید سپهر جمعبازاده

نوجوانه